

“ജീവകിർത്തൈ” പെറുവതു യാം?

The “Crown of Life”- Who will Receive it?

“സോതന്നയൈ സകിക്കിരു മനുഷൻ പാക്കിയവാൻ; അവൻ ഉത്തമമെൻറു വിണ്ണകിൻ പിൻപു കർത്തർ തമ്മിട്ടീൽ അംപു കുറുകിരുവാർക്കുകു വാക്കുത്തത്തമ് പണ്ണിനി ജീവകിർത്തൈപ്പ് പെറുവാൻ.” ധാക്കോപ് 1:12

മേലേ ചൊല്ലപ്പെട്ട ഇന്ത വച്ചന്മാരുതു ഉലകെങ്കുമു പരവിപിരുക്കിരു ചാപൈ അഞ്ഞത്തിന്റെയും അപ്പോൾതലവർ യാക്കോപിന് നല്ല പുത്തിമതിപ്പിന് ഒരു പാകമാക ഇരുക്കിരുതു. സോതന്നയൈ (ബൊറുമൈയുടൻ) സകിക്കിരുമനുഷൻ പാക്കിയവാൻ. കർത്തരൈ മുമു ഇരുതയത്തോടു അംപു ചെലുത്താതവർക്കുമു സ്യന്ദളത്തൈയോ അല്ലതു വേവു ഏതാവുതു വിക്കിരക്ത്തൈയോ മുതലാവൊക്കെ വൈത്തിരുക്കിരുവാർക്കുമു. ഏതാവുതു ചില മുற്റകൾിലും തെയ്യീക വാർത്തൈക്കുമു തെയ്യീക കിരുപൈക്കുമു എന്നാക, ഉലകമു, മാമംചമു മർമ്മുമു ശാത്താണാലും തുരിച്ചയലുക്കു ഉടപുത്തപ്പാടുവാർക്കൻ. തേവനുതൈയെ തിട്ടത്തിന്റെകാകവുമു വലിക്കാകവുമു അവർക്കൻ സിരന്തതു എൻകിര തിട്ടംകണ്ണായുമു, കോപാടുകണ്ണായുമു വിറുപ്പംകണ്ണായുമു പെറ്റിരുപ്പാർക്കൻ. അവർക്കാരുതു ചൊന്തു കോപാടുകുമു, തിട്ടംകണ്ണായുമു വലിക്കുമു, ആരാധന്തു പാര്ത്താലു, സ്യന്ദളത്തൈയുമു ലടസിയത്തൈയുമു അല്ലതു പൊരാമൈ, പകൈ, പെരുമൈ മുതലാണവകാൻ തീയ ആവിയൈ അഴിപ്പതൈയാകകെ കൊഞ്ഞതാകകെ കാണാപ്പാടുമു. ഇപ്പെടപ്പെട്ട സോതന്നകണ്ണായുമു തുന്പാംകണ്ണായുമു പൊരുമൈയുടൻ തേവകിരുപ്പൈയിനാലും മാമ്ചീക സിന്തൈയൈ അടക്കുവക്കിനു മുലമു സകിക്കിരുവാർക്കൻ മട്ടുമേ വാക്കുത്തത്തമ് പണ്ണാപ്പെട്ട കീറ്റത്തൈ പെറുവാർക്കൻ.

ഇന്കേ അപ്പോൾതലവർ ജീവ കിരീതം എൻറു മുഖവാൻ പരിശേ കുറുകിരാം. ഇന്ത ജീവ കിരീത്തിനു കാരിയത്തൈ പലവേവു കോഞ്ഞത്തിലും പാര്ക്കലാമു. ഉതാരാണമാക, എന്തു സ്ഥാവത്തിനു ജീവിയാക ഇരുന്താലുമു ജീവനെ ആചീർവാതത്തിനു ഒരു കിരീമാക നീണെന്തുാലു, ആധിവരുട യുക്തിഡിലു തേവനുതൈയെ സ്വാക്ഷരക്കു കൊഞ്ഞുവരപ്പാടുകിരുവാർക്കൻ, അന്തു യുക്തിഡിനു മുഖവിലും, തക്കിയുംകണ്ണാക നിരുപിക്കപ്പടാലു നിന്തീയ ജീവനെപ്പെറുവാർക്കൻ.

വേവു വിതമാകകെ കുറിനാലും മുഖവില്ലാതു ജീവനാലും മുഘക്കടപ്പാടുവാർക്കൻ. പ്രാംക്കാല വിക്കാഴ്ചകൾ ഇന്ത നിന്തീയ ജീവനെപ്പു പെറുവാർക്കൻ. അവർക്കാലം ജീവനാലും മുഘക്കടപ്പാടുവാർക്കൻ. മുഘവില്ലാതു പൂണ്ണ ജീവനേ തേവൻ അണിക്കുകെ കൂടിയ പെരിയ ആചീർവാതമാക ഇരുക്കിരുതു. സിരുമന്തൈയാനുതു വിശേഷിത്തവിത്തമാക ജീവനാലും മുഘക്കടപ്പാടുമു. യേകോവാവിനു സ്ഥാവമാകിയ തെയ്യീക സ്ഥാവത്തിനു ജീവനാലും, ഉൺ്നതമാന നിലാമൈയിനു ജീവനാലും മുഘക്കടപ്പാടുവാർക്കൻ. മിക ഉയർന്തു നിലാമൈയിനു ജീവനേ അവർക്കാരുതു കിരീമാക ഇരുക്കുമു. എല്ലാരുമു തംകൾതു ഒട്ടത്തിനു മുഘവിലേ സോതിക്കപ്പെടു, നിരുപിക്കപ്പെടുമു പൊമുതു ഇവൈക്കണ്ണാ യെല്ലാമു ജീവനിനു കിരീംകണ്ണാക നാമു നീണെക്കിരോമു.

മന്ത്ര എല്ലാവർഹിന്തുമു മേലാന കിരീതം

ആണാലു അപ്പോൾതലവർ ധാക്കോപ്, ചാപൈയെ മനുക്കുലത്തിലേ മികവുമു ആചീർവാതിക്കപ്പടവർക്കാക കുറിപ്പിടുവത്രകു കാരണമു ഇരുക്കിരുതു. ചാപൈയാനുതു ഇപ്പോതു വിശേഷിത്ത സോതന്നയിലു ഇരുക്കിരുതു. നമതു അംപു, സകിപ്പുത്തന്മൈ, വിക്കാഴ്ചമു, പൊരുമൈ ആചീർവാതംകുമു മുതണ്മൈയാനതാകിയ തെയ്യീക ചുപാവത്തിന്റു തക്കിയുംകണ്ണവർക്കാക കാണാപ്പാടുവെതു എതു എൻപതെ മെയ്പിപ്പുതു കാരാകുമു. തംകൾ വീടുകൾ, നിലമു, പത്തിരമു, മണ്ണവി അല്ലതു കണവൻ അല്ലതു പെറ്റ്രോർക്കൾ, അല്ലതു പിംഗാകൾ അല്ലതു താൻ അല്ലതു വേവു എന്തു രാജാവൈകെ കാട്ടലുമു തേവണെ നേഷിപ്പവർക്കുകു തേവൻ ഇന്തു തെയ്യീക ചുപാവത്തെ വാക്കുത്തത്തു മുതണ്മൈയുമു പണ്ണിനുവിരുക്കിരാം. മർഹവർക്കുകുമു തേവൻ പരിക്കണ്ണകൾകെ കൊടുപ്പാർ, ആണാലു അതു ഇന്തു ഉയർത്തമാന കിരീത്തുകു ഒപ്പാകാതു. ഇതെ അവർ തമതു കുമാരനിനു മണ്ണവാട്ടിക്കു മാത്തിരുമേ കൊടുക്കിരാം.

നമതു തലൈപ്പു വണത്തിലും പേചപ്പട്ടും സോതന്നയാനുതു എതെ ഉരുവാക്കുകിരുതു? കർത്തർ തമ്മുതൈവർക്കണും ഒരുക്കത്തിലും പയിറ്റുവിക്കവുമു. അവർക്കാരുതു കുഞ്ഞംകണ്ണിലും ആചീർവാതിലും ചെയ്യവുമു, അവർക്കാരുതു ഉക്കിരാഞ്ഞതുവത്തൈയുമു വിക്കാഴ്ചതൈയുമു നിരുപിക്കവുമു. അവർക്കുകു സോതന്നകുമു പാർശക്കുനുമു വരുമു എൻറു കാർത്തർ ചൊലു-യിരുക്കിരാം എൻപതേ ഇന്തു വശന്തതുക്കാൻ പത്തിലാകുമു. സോതന്നകുമു പാർശക്കുനുമു ഇല്ലാമലു നമതു പക്തി വിക്കാഴ്ചതൈ കാണ്ണപിക്ക ഇയലാതു. ക്കയ അംപു നമതു ഇരുത്തതിലേ ആഞ്ഞകെ ചെയ്യലാമു. അതു മെയ്പിത്തു കാണ്ണപിക്കപ്പടവില്ലെലു എൻരാലു നാമു അതെ അരിന്തു കൊள്ളാ മുഡ്യാതു. കർത്തരൈ നാമു എവബാവാപു നേഷിക്കിരോം, നാമു അവരുക്കാക എവബാവാപു കിരിയൈ നടപ്പിപ്പോമു എൻറു നീണെപ്പതു മികവുമു സ്ഥാപമാന കാരിയമു, അതൻപിരു താൻ, സോമ്പേരിത തണത്തിന്റു കർത്തരുക്കെന്നു ചെയ്യവത്രകു പത്തിലാക തണക്കെന്നു ചില കാരിയംകണ്ണാ ചെയ്യവത്രകുമാന സോതനെ വരുകിരുതു. അവരതു സിത്തത്തൈ നേഷിക്ക നീണെപ്പതുമു,

“ഓ, തേവനേ, ഉമതു സിത്തത്തൈ നേഷിക്കിരേൻ” എൻറു പാടുവുമു സ്ഥാപമാനുതു. അതൻപിരു താൻ അന്തു വழിയിലു തീവ്രമാക നാമു സോതിക്കപ്പടുകിരോം. ചില ചമയംകണ്ണിലു അവരതു

சித்தத்தை நேசிப்பதில் இன்றும் நமக்கு அதிக அபிவிருத்தியும் உறுதியும் தேவை என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

கர்த்தரை நமது முழு இருதயத்தோடும், முழுமனதோடும் முழு ஆத்துமாவோடும் முழு பலத்தோடும் அன்பு செலுத்துவது ஸற்றும் தன்னைத் தான் நேசிப்பது போல் பிறரையும் நேசிப்பதுதான் நாம் அவரோடு செய்த நமது உடன்படிக்கையாக இருக்கிறது. தவிர்க்கயியலாத குறைவுகளில் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தின் புண்ணியத்தால் மூடப்படுவதில் நம்பிக்கை வைத்து, தெய்வீக உதவியுடன் நம்மால் முழந்தவரை நமது உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக நாம் வாழ வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகும், “நமது ஜீவனை சகோதரர்களுக்காக கொடுக்க வேண்டியவர்களாக” இருக்கிறோம். தேவனையும் சகோதரர்களையும் நேசிக்கிறதற்கு மேலாக தன்னையும் மற்றவற்றையும் நேசிக்கும்படியான சோதனை வருகிறது. இந்த சோதனைகளும் பார்த்தைகளும் கஷ்டங்களும் நமக்கு வரும்படி தேவன் அனுமதிக்கிறார். இவற்றை எல்லாம் நாம் எப்படி எதிர்கொள்கிறோம் என்பதை நாம் உன்னதமான ஜீவகிரீட்ததைப் பெற தகுதியுள்ளவனா என்பதை தீர்மானிக்கிறதில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறது.

சோதனைக்குப் பிறகு ஜீவகிரீடம்

“அவன் சோதிக்கப்பட்ட பின்பு ஜீவகிரீட்ததைப் பெறவான்.” “சோதிக்கப்பட்ட பின்” என்கிற சொற்றெராட்டர் வெறும் சோதனையை மட்டும் குறிக்கவில்லை; ஆனால் நமது முழு அனுபவமும் ஒரு சோதனையாக, விசுவாசத்தின் ஒரு பார்த்தையாக பேசப்படுகிறது. நமது வாழ்க்கை முழுவதுமே, நமது உடன்படிக்கைக்கு இசைவாக எவற்றை ப-யிட

விரும்புகிறோம், எந்த அளவுக்கு முழுமையாக தேவனிடம் அன்பு செலுத்துகிறோம், எந்த அளவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதற்கான ஒரு சோதனையாக, ஒரு பார்த்தையாக இருக்கிறது. சோதிக்கப்பட்ட பின்பே, ஜீவகிரீட்ததைப் பெறவான். சோதனைக்கு முன்பு அவன் அதை பெற மாட்டான். சோதனை முழந்தவுடனேயே, அவனது ப-மரணத்தில் முடிவடைந்த உடனேயே என்று அது பொருள்படாது. இயேசு தமது கிரீட்தை பெறுமுன் மூன்று நாட்கள் மரண நித்திரையி-ரூந்தார். அப்போஸ்தலர்களும் மற்ற வர்களும் அவர்களுக்கானதை பெறுமுன் பல நூற்றாண்டுகள் நித்திரையி-ரூந்தார்கள்.

கிறிஸ்தவர்கள் முழுமையாக தங்களது கர்த்தரிடத்திலான விசுவாசத்தை மெய்ப்பித்து காண்பித்த அந்த நிமிடமே அல்லது அந்த நாளிலேயே நித்திரைக்கு செல்வார்கள் என்றோ அல்லது முதலாம் உயிர்தெழுத-ன் மகிழமையான மாற்றமாகிய கணத்தையும் சாகாமையையும் பெற்றுக் கொள்வார்கள் என்றும் பொருள்படாது. கர்த்தருடைய பின்னை களின் ப-முடிவடைவதற்கு முன்னதாக அவர்கள் அநேக காரியங்களுக்கு பயனுள்ளவர்களாக இருக்கக் கூடும்.

R5688 : page 151

எனவே நமது சோதனை மற்றும் பார்த்தையின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நமது விசுவாசத்தை மெய்ப்பித்துக் காண்பிக்க வேண்டும். சோதனைகள் வரட்டும், மேலும் அவைகள் வருவது தொடரட்டும். நமது இயற்கையான சுபாவம் எவ்வளவு பலவீனமுள்ளதாக இருந்தாலும் நமக்கு தேவையான கிருபை கொடுக்கப்படும். நாம் எல்லா நேரத்திலும், எல்லா நிலைமைகளின் கீழும் உண்மையுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

